

ar fram við veginum

teirra summarferia, sigur Bartal flennandi.

Men at talan einans er um, at tey ungu skulu slappa av við lön, er ikki rætt.

– Tá tað so er sagt, so vænta vit av teimum, at tey gera síni ting. Um tey ikki møta til tíðina ella rýma áðrenntíð, so verða tey trekt í lön. Vit vilja gjarna læra tey, at arbeiðsmarknaðurin setir krøv og treytir, fyri at tey skulu fáa sína lön, sigur Bartal.

Avlastan hjá foreldrunum

Ein bólkur, sum kanska

meira enn nakar annar fegnast um 'Ung í Arbeiði', eru foreldrini at teimum ungu.

– Vit hava fingið serstakliga góðar afturmeldingar frá foreldrunum. Nóg av teimum siga, at hevði tað ikki verið fyri 'Ung í Arbeiði', so høvdu børn teirra bara sitið heima og kett seg ella sitið framman fyri telduskíggjan og spælt spøl. Á henda hátt koma tey út og vera aktiv stóran part av feríuni, sigur Bartal.

– Ein annar faktorur, sum spælir inn, er, at tey ungu tjena millum 4500 og 6500 krónir fyri tvær vikur.

Hetta eru nógvir pengar, og um ein familja er illa sperd peningaliga, so fellir eitt slíkt ískoyti á ógvuliga turt stað, at barnið ikki noyðist at biðja foreldrini um pengar, sigur Bartal.

Siga nei til helvtina

Áhugin millum tey ungu at luttaka í 'Ung í Arbeiði' hevur síðstu árin verið alsamt vaksandi. So mikið vaksandi, at einans annarhvør umsøkjari fær arbeiði.

– Tað er ein gleðiligur trupulleiki, tí tað er altíð gott at hava stóran áhuga. Men hinvegin er tað keðiligt at skula siga nei til so mong. Tey, ið fáa avslag, mugu bara

søkja aftur næsta ár, og tá hava tey so betri møguleika at verða upptikin.

Sambært Bartali verða tað ikki stórvegis broytingar næsta ár.

– Sjálvandi skulu vit altíð royna at forbetra átakið, og tað royna vit. Men vit halda, at tað koyrir væl nú, og øll tykjast at vera glað fyri tað: tey ungu, foreldrini og borgararnir í kommununi, ið fáa ein vakrari bý. Óansæð broytingar ella ei so kann eg við vissu siga, at hetta er eitt átak, sum er komið fyri at vera, sigur Bartal at enda.

